

бы въ Кленоградъ, ще ся потруда да остана тамъ като слугыня; а съврѣменно можа да вида баща си, и ако е възможно даго освобода.—О! Боже, рече тя, и погледа на небето, дай ми твой благословъ за туй предпріятіе.

Ружица е искала тутакси на другый день за Кленоградъ да тръгне; защото ся бояла, да друго момиче предъ нея въ служба не доде. Прочее, въ името Божіе, рече Радивой, можете утрѣ да тръгнете; азъ ще вынабера още тѣзи вѣчеръ най хубавы гѣбы, а Агница нека вы испроводи презъ гората, до оныя три Кръста; отъ тамъ ся види Кленоградъ, и нѣтъ нѣможете да изгубите. И нека вы чака до дѣто ся завърнете.

На другый день Ружица е была твърдѣ рано за нѣтъ зготовлена. Тя гуди кошничката съ гѣбытъ на ржката си, а Агница посяше друга съ фстіе. Радивой и Персида благословиха Ружица сърдечно, и додоха ѝ още едно лукаво наставленіе.

РУЖИЦА ТЪРСИ СЛУЖБА, ВЪ НЕПРЯТЕЛСКИЙ ДВОРЪ.

Ружица въ дружество съ Агница, стигна щастливо на край гората. Удари ъж ножъ въ сърдцето, когато е Кленоградскытъ кулы, отъ далеко видѣла.—Ахъ Боже, рече тя, може бы въ дѣното на оная кула мой баща да лежи! Какво прави той? Да ли е здравъ, или го е скѣрбъ и тъмнич-